

2016

č.9

Zajíčkův memoriál 2016

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 5. října od 17:00 v Přírodovědném klubu v Ježkově ulici na Žižkově.

Zápis

Bylo nás u **Selima** třináct: **Bobánek, Bója, Pulec, Reyp, Job, Pegas, Pacík, Přemík, Petr, Chingo, Pirilík, Kušnička** a pán domu **Selim**.

Omluvenky

Bohužel 07.09. jedu do Švábska na oslavu 90tých narozenin dědečka (* 08.09.1926) který díky osudu převzal taky roli otce naší snachy, a 09.09. už zase mířím ze Švábska do Českého Dubu na Memoriál. Pozdravuj prosím jak Bóju tak ne-emejlového Kušničku, Selimovi se omluvím osobně. Ale třeba se předtím uvidíme na 75tinách Bobánka - pozval mne do Nespek, nejbližší penzión je v Kamenici, ale jinak bordelář nic neoznámil, jestli to dopadne jako Ploučnice tak...555, **Hakim**.

7. září budu v Mnichově. **Candido**.

Omlouvám se páč sem někde v ýberland. Hezký večer, **Zub**

Začali houkat poledne, jako každou první středu, aby nám ji připomněli. Z toho jsem usoudil, že jsem se pomýlil domnívaje se, že už byla minulý týden. Omluvu jsem poslal po **Fokim** už dříve, ale teď omlouvám svoji dnešní absenci ještě jednou. V letadle na Vás fšechny budu vzpomínat. Hezkou středu a i další dny. **Yško**

Selim přichystal gril, a **Pegas** se chopil přípravy přinesených špekáčků a různých klobás. **Pacík** a **Job** skočili do vedlejší hospody pro pivo a mohla se rozjet nerušená zábava. Nic pozoruhodného pro zápis. Jen **Pacík** se rozzlobil, že si nikdo nepřipravil návrhy na redukovaný seznam preferovaných oddílových písniček pro Pětkařský kancionál, k čemuž čtenáře Plaváčka v minulém čísle vyzval. Je vidět, že Plaváčka nikdo moc nečte. Aspoň snad ty fotografie si někdo prohlédne, aby zjistil, jak je krásný.

Zde jsou další **Přemíkovy** fotografie ze schůzky:

Selim připravil oheň a **Pegas** na něm griloval

Ti nejstarší: **Pulec, Petr, Pacík a Bója**

Bobánek a Job nezapřeli, že jsou pravými vodáky

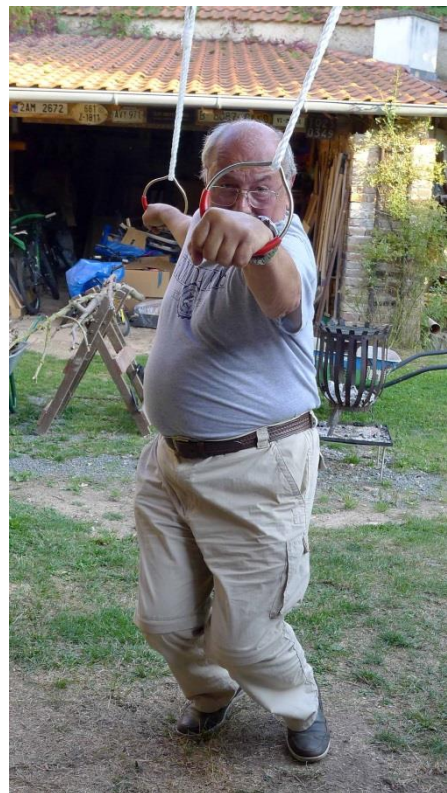

Vzácnou příležitostí byla účast **Bóji** z Kanady a **Kušničky** z Německa

Pacík zdokumentoval sportovní výkony, kterých na schůzce dosáhli Přemík s Pegasem:

Přemík vyčerpávajícím cvičením na kruhách dokázal neuvěřitelně zhubnout

Pegas naopak objem svého hrudníku zvětšoval, aby se ještě víc líbil.

Oba si pak navzájem k sportovním výkonům gratulovali.

Vtipy

Jde babička s dědečkem a dívají se na mladé lidi a babička praví: „Dědo, podívej jak jsou ti mladí kluci dneska skromní, pět jich kouří jednu cigaretu a ještě se u toho smějou.“

Mladý zdvořilý muž vynese stařence těžký kufr do pátého patra.
"Děkuji vám, to je od vás hezké. Kouříte?"
"Ano," odpoví mladík horlivě.
"Hned jsem si to myslela ... jste tak udýchaný, měl byste toho nechat."

Malý chlapeček se vždy před spaním pečlivě modlil. Jednou tatínek řekl, že si synkovu modlitbu poslechne. Tak večer zastavil s uchem na dveřích. Synek odříkal Otčenáš a poté:
"Dobrou noc tati, dobrou noc mami, dobrou noc babi, sbohem dědo."

Týden nato dědeček umřel. Tatínek si vzpomněl na divnou modlitbu a velice ho to překvapilo. Proto se večer zase zastavil u dveří a poslouchal: "Dobrou noc tati, dobrou noc mami, sbohem babi". A za týden umřela babička. Tatínkovi už se to vůbec nelíbilo, a o to více ho šokovala večerní modlitba: "Dobrou noc mami, sbohem tati." Neváhal, vzal vkladní knížky a jel si na týden užívat zbytku života. Chodil po barech, nechal se doprovázet sličnými ženami až na hotelový pokoj...

Po čtrnácti dnech vyvážení (když mu došly peníze) si uvědomil, že před týdnem měl umřít a pořád žije. Jel tedy hned domů. Hned u dveří na něj vyrazila jeho žena: "Ty svině ožralá, co ty seš to za člověka, všechno jsi prochlastal, taháš se s děvkama, soused umřel a ani na pohřbu jsi mu nebyl!"

Po intimní chvíli: „ To bylo nádherný Ivanko.“
„Nádherný by bylo, kdybys držel hubu.“
„Proč Ivanko?“
„Protože nejsem Ivanka.“

Povídají si dvě kamarádky:
"Říkáš to manželovi, když dosáhneš orgasmu?"
"Ne... Nechce, abych mu volala, když je v práci."

Pohraniční kontrola:
"Name?"
"Abu Muhamad Dalah al Sarafi."
"Sex?"
"Four times a week."
"Not count - male or female?"
"Male, female ... sometimes camel."

Listárna

Ahoj! Právě jsem hltal 8 číslo Plaváčka (jako vždycky) a u vtipu o mladém muži z Bruselu a ovčákovi mně napadlo, že jsem kdysi a kdesi měl obrázek, který eventuálně omluví mladíka. Ten obrázek jsem našel a tady je.

A aktuální fotku z jednoho našeho cyklistického výletu v okolí Mnichova. Kdyby neexistovaly kalendáře a zrcadla, člověk by zapomněl letící čas. Pozdravy Prvostředečníkům,

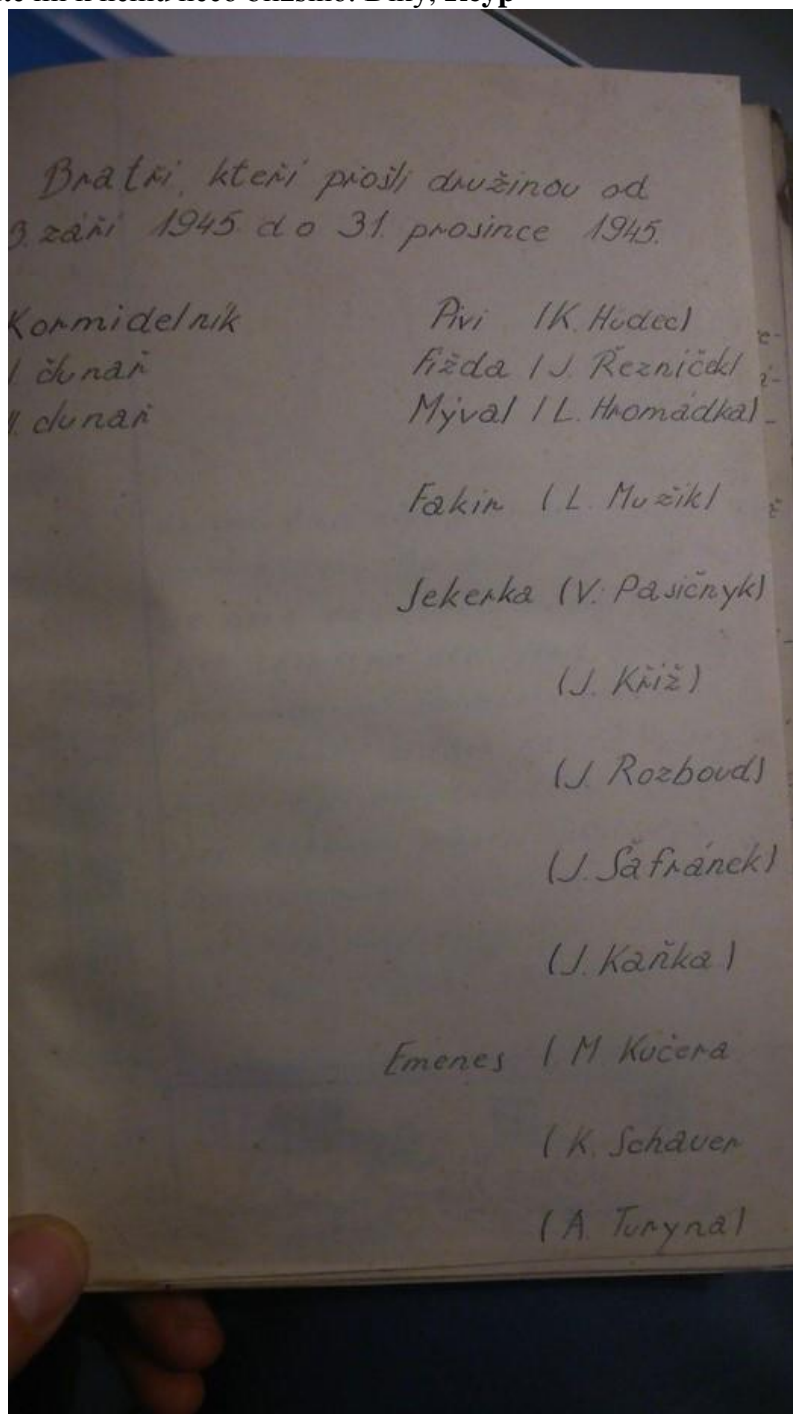

Ahoj! Čamča.

Ahojka a díky za Plavačka i **Kusnu**. Plavačka už si tu a s **Kusnou** se zkusím spojit (doufám, že se to nebudu pokoušet dělat obráceně - ach jo). Také věřím, že **Kusnu** i ostatní bandu uvidím tedy ve středu u **Selima**. Už se na vás, chlapy, zase těším. Zatím dospívám jet-lag - a zdravím. **Boja**

Ahoj vespolek,
moje neteř Linda narazila na nějakého staršího skauta, tedy jeho pozůstalost, kde je seznam členů jeho družiny z doby po válce. Protože to byli vodní skauti, je možné, že někoho z nich někdo pamatuje a bylo by možné identifikovat, který oddíl to byl. Jestli je vám tam někdo povědomý, sdělte mi k němu něco bližšího. Díky, **Reyp**

Ahoj,

na základě reakce **Chinga** a **Přemka** jsem si od neteře **Lindy** vyžádal bližší informace a z nich plyne, že: ona má deník od **Mývala**, alias pana Hromádky, kterému je 85 let a pokud by se s ním chtěl někdo setkat, měl by to udělat rychle. Právě ustál celkem těžký boj s rakovinou, ale jak dlouho to vydrží těžko říci. Bydlí na Vinohradech, kousek od Lindy a je to její dobrý kamarád. Mentálně je naprosto čilý a v jejím doprovodu by jistě kohokoliv přijal. Navíc o oddílu si bude povídat moc rád. Jednou dalo slovo slovu a přišli na to, že jsou oba skauti (**Linda** chodila do Děbenek). Ukázal jí jejich uschovaný oddílový deník z roku 1945 a jí se tuze líbil. Teď, když onemocněl, tak jí ho věnoval, že jeho děti o to nemají zájem a vyhodili by ho a ona mu slíbila, že ho bude opatrovat, co živa bude. Takže ten je k dispozici u ní. Požádám jí, aby mi ho půjčila a oskenuji ho. Tak jestli byste měli zájem se s ním setkat osobně, bylo by to asi dobré. Na jeho účast na Prvostředečnících to nevidím, ale návštěva pár pamětníků by jistě nebyla nemožná. Pro spojení na **Lindu** a případné dojednání dalšího postupu posílám její mailovou adresu sedlakova@gemaart.cz. Zdravice 555 **Reyp**

Ještě pár fotografií z výletu na Nežárku

Spáči v Hatíně (foto: **Přemík**)

Vodníci v lomu Antonka U Kamenice nad Lipou (foto Yško)

Události minulého měsíce

Zajíčkův memoriál 2016

Fotografoval **Mahdí**

O vzniku podniků nazvaných „Zajíčkův Memoriál“ roku 1970 se dočtete na www.petka.org - Memoriálníci. Věkově se hlavně schází pětkářská oddílová generace přelomu šedesátých a sedmdesátých let. Ale taky jejich děti a vnoučata, takže od 17ti do 70ti. Letos **Hakimovi** pomohla s Memoriálem **Méd'a** v Podještědí. Bydleli jsme v chatičkách kempu okolo chaty Kovář - viz www.chatakovar.cz/. A bylo to poprvé, kdy jsme venku nehledali slunce nýbrž stín - taková vedra za posledních 46 let ještě nebyla. Z terasy chaty jsme se kochali pohledem na Ještěd, v jídelně jsme obdivovali dřevěný interiér: Chatu totiž stavěli kdysi slovenští učňové, a sice perfektně, a proto připomíná trochu salaše nebo chaty v Tatrách.

V sobotu dopoledne jsme vyrazili na sever, obešli Čertovu zeď a - další průnik množin Prvostředníků a Memoriálních - zavítali k prameni řeky Ploučnice. Tam jsme zjistili, že na rozdíl od jejího toku je její pramen hezký a příjemný. Odpoledne se konal tradiční poklad, štreka zhruba 10 km pro změnu na jih od Dubu. Téma letošního pokladu byla podještědská středověká dobrodějka Zdislava z Lemberka, která byla r. 1907 blahořečená a r. 1995 jí papež Wojtyla svatořečil. Poklad vyhráli - ne poprvé - Wikingové. Podvečer jsme postavili pagodu a před setměním oheň jednou sirkou zapálili a zpívali skoro až do půlnoci, takové teplo bylo a na tolik písní jsme si (ještě) vzpomněli.

Ráno **Pym** uvařil tradičně výborný porridge, zaplatili jsme všechny vypité Svijanské Mázy a přetáhli to na náměstí do Dubu. Tam **Jirka s Méd'ou** zorganizovali skvělého průvodce **Davidu**, který nás provedl jak tamní johanitskou komendou (založenou nejspíš synem sv. Zdislavy Havlem II. z Lemberka a znovuobjevenou až v r. 1991), pak jsme dali náhuk do přepychového muzea (vila, kterou před asi 125 lety dal postavit dubský továrník Schmitt), a kolem domu s pečovatelskou službou a domem důchodců jsme to dotáhli až na hřbitov. Zaplaťbůh jsme se z něj všichni vrátili, v restauraci Koruna dobrý oběd pojedli a potom: Nástup - Do čela... - Rozchod. Zapsal **Zajíc Hakim**.

P.S. Zájemci si mohou v kalendáři zatrhnout datum příštího Memoriálu: 8.-10. září 2017.

Nástup Jespáků a Žraloků na poklad: **Tahuka, Jindra, Dulda, Zbyněk, Meno, Pišta, Muk, Sýsa, Brafa** a půl **Méd'i**

Pěvci u táboráku: **Zbyněk, Puk, Muk (kytarista) a Badýs**

Luštění čtvrté zprávy pokladu v sympatickém statku U Brožů v Libíči: **Méd'a, Jirka, Meno, Dulda, Tahuka, Muk, Jindra a Zbyněk.**

Wikingové našli poklad první: **Hekloš, Tatanka, Puk, Hallas a Mahdí.**

Skoro všichni letošní Memoriálníci po poslední (tedy sobotní) večeri na terase chaty Kovář.

Jediné manko memoriálu: Nebyla koza na drvo (**Puk, Muk, Samson**).

Všichni účastníci (s výjimkou **Liby**) na rozptylové louce hřbitova v Českém Dubu.

Tradice "Honzy Chodce" sahá až do roku 1972 (**Hekloš, Hallas, Puk** a Johnny Walker)

Pramen nezapomenutelné Ploučnice, zarámován **Eliškou** a **Járou** (jejich prarodiče **Pišta** a **Sýsa** za stromy) ; **Puk, Jirka, Brafa** a **Samson**.

V znovuobjevené johaniské komendě (komenda = opevněný klášter).
Na focení je tam moc tma.

Memoriální kupodivu jedí (žerou?) jako Prvostředečníci

Z Prvostřerdechníků se účastnil **Zbyněk** a samozřejmě obojživelný organizátor **Hakim**

75 let Bobánka – Legendy Pátého oddílu vodních skautů

V jedné knize, kterou **Bratřka** chystal, ale myslím, že nikdy nedokončil, se objevila historka z tábora na Slapech (rok 1954). Rozdělili jsme se tehdy na Travičkáře a Písečkáře podle toho, čím kdo myl ešusy. Já jako snaživý blb jsem se přidal k jedné této skupině, už nevím ke které. Pro **Bobyho** je ovšem charakteristické, že si založil vlastní skupinu, o jednom členu, a sice Nemyče.

Tehdy jsme, už nevím proč, a jak k tomu došlo, zakládali různé podobné klany. Například podle toho čím jsme si čistili zuby. Můj bratr a já jsme vždycky patřili k té infantilnější části oddílu a tak jsme byli Perličkáři a čistili si zuby pastou pro novorozeňata Perličkou (maminka nám ji prostě od malička dávala a zapomněla to změnit, když jsme vyrostli). Ti vyspělejší si čistili zuby Pastou s alkoholem a ještě si kapku alkoholu přidávali. Skoro bych řekl, že **Boby** patřil k nim.

Jsou ovšem dobře známy historky i z mimooddílového **Bobyho** života. Základní historkou je, že když pracoval v redakci nakladatelství Naše vojsko, tak se do telefonu představoval: „Zde Michl, jejich vojsko“. A také je památný visací kalendář, který vytvořil pro Pražské mlékárny. Na první straně byla barevná fotografie napěněné sklenice piva a pod tím nápis (parafrázuji): „Jenom tebe pijme pivečko mé milé“ a pod tím „Šťastný nový rok vám přejí Pražské mlékárny“. Druhou legendou je, že tím nápisem bylo „Mléko, do rakve víko“. A vzpomínám samozřejmě i **Bobánkem** navržený plakát pro České aerolinie s obrázkem kormidla letadla s velkým označením OK a pod tím nápis „OK hovno z toho kóká“. Po takových geniálních výtvorech obvykle následoval vyhazov ze zaměstnání, což nikdy **Bobánkovu** osobnost nezlomilo a proto se dožil ve skvělé formě i tohoto jubilea. V rezidenci jeho rodiny jsme **Bobymu** popřáli hodně zdraví na další výlety na divokou vodu.

Cancidlo

Málo vídaná fotografie na níž se Bobánek nešklebí.

Narozeninové hosté a rodina

Oslava začala u **Bobánka** v domě.

A pak už pokračovala pod stanem a na zahradě.

Prvostředečníci a nejlepší Bobánkovi kamarádi.

Vzácná fotografie, která zachycuje Bobánka při práci.

Obdiv sklídil narozeninový dort s lilí

Připjelo se...

...a obdarovávalo.

...ale hlavně se jedlo...

...a veselilo

Oslava se prostě vydařila. Na posledním snímku je **Bobánek** se šátkem Irských skautů který byl jedním z narozeninových dárku.

PáPoOPá (Páté Pondělí O Páté)

Kačka s **Lenkou** svolali spřízněné duše do Všenor na páté pondělí v měsíci září, aby si přišly zahrát, zazpívat, poklobásit atd. na konci prázdnin. Za prvostředníky se účastnili **Přemík** s kamarádkou a přispěvatelkou do Plaváčka **Mariannou** z Brna, **Pegas**, **Bója**, **Pacík** s kamarádkami **Petrou** a **Elenou** a samozřejmě hostitelé **Kačka** s **Lenou**. **Kačka** hrál za doprovodu a sóla kytaristy **Jardy Šindlera**, zahrál si s nimi na klavír **Michal Kocáb**, fotografoval **Tonda Mařík** a **Přemík**, a pak tam byli: pianista **Zdeněk Merta**, šéfka společnosti **Fr. Kafky** **Markéta Mališová** s manželem - malířem **Pavlem Růžičkou**, skladatel hudby k seriálu **Sanitka Orm**, střihačka **Ivana Davidová**, střihač **Lojza Fišárek** s rodinou, kameraman **Ivan Šlapeta**, výtvarník **Jiří Slíva**, **Dropin-Drogy** **Ivan Douda**, malířka **Zdena Krejčová** a řada dalších.

Atmosféru tohoto setkání dokumentují fotografie **Přemíka**, **Marianny** a **Tondy Maříka**:

Kačka na saxofon s Jardou Šindlerem...

...na flétnu...

...s Michalem Kocábem...

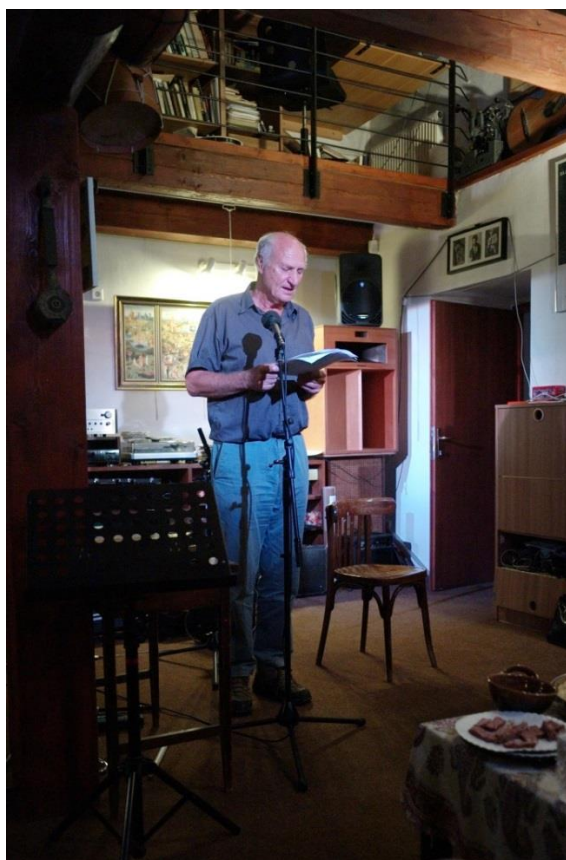
...a to vše fotografoval Přemík.

My ostatní jsme poslouchali...jen Přemík se bavil s dámami.

Kocáb s Pegasem spali

Hudba utěšitelka na scéně po 55ti letech

Marianna – Kecka z Moravy s Přemíkem

Ivan (Šlapeta), a Pacík s dvěma lahvemi vína a s Elenou a Petrou

Kromě tentokrát výhradně jazzových improvizací a parafrází na swingové skladby se promítal jednak už tradičně animovaný film „Tramvaj“, pak **Kačkovy** záběry z prezentací na Karlovarském festivalu a **Pacík** řekl něco o začátcích Rock'n Rollu v Čechách, respektive o

Sputnicích a jejich Programu „Kámen a rohlík“, který s **Ludvou** napsali v r. 1961a v kterém zazněla **Pacikova** povídka „Hudba utěšitelka“. Na žádost několika čtenářů ji zde pro pamětníky těch dob, kdy Rock'n Roll byl symbolem zahnívajícího kapitalismu, uvádíme:

Hudba utěšitelka

Říká se hudba a já se ptám, co to vlastně je a slovník spisovného jazyka českého odpovídá: Hudba - hudby, rod ženský, druhý pád množ. č. – hudeb. Umění, tvořící svá díla z tónů vyluzovaných nástroji neb lidským hlasem, hra na hudební nástroj, neb zpěv.

Ale já myslím, že hudba je spíš vášeň. Ano, určitý druh vášně, a jen proto si dovedu vysvětlit stav, co se stalo před čtrnácti dny na Václavském náměstí v Praze.

Chtěl jsem si tehdy koupit nějakou desku, a tak jsem vstoupil do krámu s nápisem GRAMO. Byla tam fronta, lidé pokojně postupovali a říkali: „Prosím vás, máte Bacha, prosím vás, máte Zuzany, prosím vás, máte Ej uchněm?“

Všechno šlo v klidu, až došel k prodavačce černě oděný pán, který křaplavým hlasem pravil:

„ Máte taneční hudbu?“

„ Ovšem, co si přejete?“

„ To je jedno. Ukažte mi něco.“

Prodavačka vyndala desku a předložila ji pánovi.

„ Kolik stojí?“

„ Šestnáct korun.“

Pán vytáhl z náprsní kapsy peněženku, zaplatil, vzal desku do obou rukou, rozmáchl se a mrštíł deskou na podlahu takovou silou, že se deska roztránila na malinké střípky.

„ Tak.“ Řekl a pak dodal: „ Nemáte ještě nějakou?“

„ Máme. Třeba tuto. Stojí dvacet pět korun.“

„ Ano, vezmu si ji.“ Opět zaplatil, vzal desku a mocným hodem ji zase hodil na zem. Když rána utichla, otázal se, zda by nebyla ještě nějaká obdobná deska na skladě.

Nám ostatním to začalo být divné, ale pán si zaplatil dlouhohrající desku s Karlem Vlachem a rovněž jí zničil.

Mladík přede mnou se slušně optal: „ Hele, co to má bejt?“ Černý pán korektně odvětil.

„ Nemiluji výstřednost ani v hudbě, rozumíte? Jen Beethoven může zůstat vztyčen před tváří Hospodinovou.“

Mladíka přede mnou tato řeč nějak dopálila. Zařval:

„ Tak moment, teď platím zase já! Paní, máte Beethovena?“

„ Tak mi ho dejte!“ Zaplatil, položil desku na podlahu, stoupl si na ni a udělal čelem vzad. Deska praskla a černý pán zrudnul.

„ Vy... vy... vy vandale!“ Zasípal a podal paní tři sta korun, ukázal na oddělení taneční hudby a džezu, načež řekl: „ Táhle ten regál.“ Paní mu desky podala a pán je rozmetal pro krámu. Začal jsem z toho mít strach. Mladík, když zpozoroval, že mezi rozbitými deskami je i Varšavské Boogie, se opravdu rozlítil. Křičel: „ Co máte ještě od Beethovena?“

Paní odpověděla: „ Koncert Es dur.“

„ To je jedno,“ křičel mladík, „ es, nebo er, dejte to sem.“

Popadl desky a začal jimi třískat pána do hlavy. Poznal jsem, že jde do tuhého, když tu se za mými zády ozval smích. Otočil jsem se a pohlédl do odulé tváře. „ Che che che, to je legranda. Jen ať si to kvičení rozflákaj. Víte, není nad Hop holka na koleno a Když se ta voda točí.“ Pán i mladík to uslyšeli.

„ Já vám dám Hop holka na koleno,“ zasípal pán a mladík hodil na stůl dalších sto korun a chladnokrevně si vyžádal dechovku.

Zatím co třískali deskami, nahromadilo se kolem krámu spousta lidí. Již jsem to nevydržel. Volal jsem:

„Proboha, dost! Nebuďte zaslepení, vždyť...“, nedořekl jsem. Pán, mladík i ten s odolým obličejem se na mne vrhli. Vyběhl jsem ven a začal jsem se prodírat davem. Za sebou jsem slyšel. „Chyťte ho, chyťte ho, nemiluje dechovku, nemiluje Beethovena, nemiluje džez!“

Prchal jsem a za mnou se řítily dav. Seběhl jsem k Můstku, zahrnul na Příkopy, a tak jsem setřásl pronásledovatele. Oddechl jsem si a vrátil jsem se pomalu oklikou na Václavské náměstí. Ale to, co jsem uviděl, mě tak vzrušilo, že jsem počal plakat.

Hudební nakladatelství hořelo, asi sto občanů házelo kamením do výkladu s radiopřijímači a náměstí se plnilo. Z Vodičkovy ulice proudil průvod s transparentem:

„AŤ ŽIJE LADISLAV BEZUBKA a S RICHARDEM ADAMEM NA VĚČNÉ ČASY!“
Od Můstku pochodovala Česká Filharmonie, nositel Řádu republiky, a hromově volala: „Dům umělců nedáme, rači ho zbouráme.“ Ale k nejhoršímu došlo, když od Muzea začala přískoky postupovat Ústřední hudba československé armády. Dosáhli zteči pomník svatého Václava, na který vápnem napsali: „Jen přes naše mrtvolky!“ Zhrozil jsem se a začal jsem prchat k stanici veřejné bezpečnosti. Vpadl jsem dovnitř celý udýchaný. Panoval tam zmatek. Náčelník dostával hlášení ze všech stran. Pak vydal rozkaz: „Odzbrojit všechny nepřátele hudby a všechny, kteří holdují nějakému hudebnímu projevu, zatknout. Nejdříve pacifikovat big – beatové fanatiky, jakožto nejnebezpečnější.“

Poznal jsem, že je konec. Ne, to nikdo nepřezijí. Klopýtal jsem ulicemi, překračoval zohavené hudební nástroje, obešel jsem spáleniště Klubu českých skladatelů a potácel jsem se stále dál a dál městem. A tu najednou jsem zpozoroval kapelu. Byla to kapela Pohřebního podniku města Prahy. Pomyslel jsem si, že se zachovala při životě jen proto, že jí nyní bude tolik potřeba. Ale kapela si vůbec nevšímala nebožtíků, nýbrž, jak mne spatřila, snažila se mne obklíčit a kapelník na mne volal: „Okamžitě si vem nějaký nástroj, ať víme, s kým máme tu čest!“ „Ale pánové! Já uznávám všechnu hudbu, vždyť v každé je něco dobrého a každá se hodí pro jinou příležitost.“

„Hele ho, oportunistu,“ zavěštili, „teď konečně bude jen jedna příležitost. Trauermarš, rozumíš?“

„Já nechci!“ zvolal jsem. Vrhli se na mne. Utíkal jsem pryč, mrtvola nemrtvola, varhany nevarhany, ale kapelník mi byl v patách. „Počkej, my tě pochováme“, sípal. Ale já netoužil po takové možnosti. Kapelník byl stále blíž a blíž, a když už jsem myslel, že mě má, zatmělo se mi před očima a já letěl kamsi dolů.

Dopadl jsem a chvíli jsem ležel v úplné tmě a hnilobném zápachu, který mne děsil. Kapelník však nikde nebyl, a tak jsem se uklidnil. Srdce mi přestalo rychle bušit. Poznal jsem, že jsem v kanále. „Zachráněn!“ zvolal jsem a plakal radostí, zatím co kolem mne se hnaly kalné splašky. A najednou jsem v nich uviděl plavat housle i se smyčcem. Vylovil jsem je, schoulil jsem se u slizké, chladné stěny kanálu a potichu, velice potichu, aby to kapelník neslyšel, jsem počal hrát stupnice, základ to veškeré hudby.

Recenze setkání PáPoOPá

Kdo umí-umí. Kdo neumí - zaručeně nepatří k 5. oddílu vodních skautů. Kdo patří mezi tyto výjimečné BOYS, není překvapován. Kdo je jen přicmrdávající příšelec zvenčí, neznalec, je průběžně užaslý, údivem jak v Jiříkově vidění, či přímo spadlý z višně. Tak se děje i zakládající a současně jedině člence Fanklubu Plaváčka, nížepodepsané Grafomanské Kecce z Moravy.

Setkání a večer muzikantských improvizací u Stivínů (alias Kačky) byl ve všem opět well-well-welmi wellness čas, se spoustou hudby, vzácnými hosty - účinkujícími. Tentokrát partu koncertujících vytvořili: kytarista Jiří Šindler (přes 20 let spolupracující s Jiřím Stivínem a který prostě nemá chybu - jak říká zkušenost hostitele), Michael Kocáb a Zdeněk Merta. Spontánnost pana domácího, neokázalost skutečného Maestra - dominuje

všemu. Je podstatou, duchem i tělem těchto setkání: dokonalý, neunavitelný, muzikou a humorem prorostlý - pohlcený - posedlý Jiří Stivín.

Najednou však programová novinka: pan Prof., RNDr. a kolik titulů vlastní Pacík, šťavnatý glosátor plaváckovských fotek, byl Kačkou vyzván k literárnímu vstupu. S pár informacemi o své povídce z před 60. lety, kterou psal (jako mnoho dalších příspěvků) pro text-appealové startující pořady tehdy vznikajících divadel malých forem při spolupráci se Slávkem Šimkem, vytáhl Pacík teď po půlstoletí jeden text ze svých autorských archivů a poprvé hodil v plen naší posluchačské zvědavosti. Povídka s názvem "Hudba utěšitelka" (Z břehu Věčnosti nastražil uši skautský František Nepil. I při své rozšafné velkorysosti - začuchal spisovatelskou konkurenci. Ze zašívárny hrobu vysunul pravici Jaroslav Hašek - zavonělo z domoviny bratrstvím srandistů a kolegiálně připil!)...a Pacík začal číst. Chytrý text s perlící fantazií mohl být základem scénáře aktuálně politické filmové grotesky. Břit jistíciho českého humoru měl říz! Nenasytně rozkošnický gradovaný základní nápad - bláznivě absurdní příběh o vymycovačích nevhodné hudby - byl už tehdy metaforicky nadčasový (téma fanatických likvidátorů čehokoli, kohokoli, kdykoli, a konkurenční "kdo z koho" může zrodit kterákoli doba).

Povídka jasně sdělovala: Pacík setsakra umí psát! Náš chechtot sílil. Co slovní špílec a zásah gurmánsky vrstvených absurdit - to větší hurónský smích. My se řezali, až bralo dech. Pacík nás šmahem všechny šoupnul svojí bizarně crazy fantazií do svého potřeštěného příběhu jako do relaxační wellness lázně, účinek znásobil civilně kontrastním, nevinně naivistickým autorským přednesem a my - někteří - stále ještě neznalci těchto Mistrů recese, pánů Old's - Pětkařů pleskali jsme, znovu nadšeni báječným světem té skautské party věčných kluků: tleskali jsme Old's borcům, bezkonkurenční smečce výjimečných osobností s originalitou talentů, co mají životně obrovskou schopnost výdrže, nadhledu, humoru, moudrého vtipu a jsou nejzdravnější podobou radosti z bytí.

Díky za skvělý kumštýřský večer u Stivínů! Grafomanská Kecka z Moravy- **Marianna ŠK**

Nostalgické vzpomínky

Wendy našla seznam členů Slavoje z roku 1969. Tak se na něm najděte.

Václav	5, Svandova 7
Tomáš	10, Nad přimaskou 22
Karel	10, Nad přimaskou 22
Janáček Ivo	6, ním. Suvorova 2
Petrů Jana - yškojda	5, Bozděchova 1
Petrů Pavel - yško	5, Bozděchova 1
70. Plánička Antonín	Dol. Chabry, Ládvská 11
71. Polák Petr - loulín	2, Lužická 1
72. Prokeš Jiří - antonek	5, Sránkova 5
73. Proušek Zbyněk	5, Janáčkovo náměstí 29
74. Přikryl Zdeněk - safes	2, Trojanova 1
75. Přikrylová Alexandrá	2, Trojanova 1
76. Pur Alex. - barnabáš	5, Kofenského 12
77. Refaja Miloš	6, Ve středu 9
78. Riegrová Jitka	4, Na panináci 2
79. Roith Tomáš	2, Převna 2
80. Růžička Stanislav	8, Čertův vršek 4
81. Růžičková Jana	8, Čertův vršek 4
82. Ryppel Jiří - kušna	7, Na paninách 9
83. Semecká Nadežda	7, Ovencecká 44
84. Semecký Jiří	7, Ovencecká 44
85. Schneider Eduard	4, Pochlavec 26
86. Schröder Jan - batul	2, Rojskova 13
87. Stanovský Jan - standa	5, Barrandovská 16
88. Suchý Jan	3, Baranova 31
89. Svoboda Jiří	6, Jugosl. partyzánů
90. Štáhlavský Lad. - št	5, U smích. Nřbitova 8
91. Švec Josef - švigo	1, Na poříčí 42
92. Švecová Jana	1, Na poříčí 42
93. Šilhan Jason	2, Oldřichova 1
94. Urban Vladimír	7, Budečská 33
95. Urbanová Jana	5, Na provaznici 2

96. Urbanová Jana - stýdlín	5, Janáčkovo náměstí 5
97. Vočelka Jan - kuto	10, Pivoňková 54
98. Vopáček Leoš - autogen	2, Skrétova 2
99. Volavka Jan - vojta	4, U sov. školy 3
100. Voleský Boja	1, Ostrovní 12
101. Zezuláková Jája	1, Maleotranské náměstí 9
102. Zámečník Jiří - smeták	5, Šťáková 20
103. Zvěřák Milan	6, Zbrojnická 13
I. Členové hostující z jiných oddílů a platící u nás	
1. Jaroslava Jelénová	1, Vojtěšská 7
2. Králová Alena	1, Purkynova 11
3. Lhotský Jan - plaveček	5, Kirovova 4
4. Machek Jaroslav	7, Čechova 23
5. Volešská Zuzana	5, Tichá 1
6. Volavková Jitka	4, U sov. školy 3
7. Zezulák Jiří	1, Maleotranské náměstí 9
III. Kandidáti členství (z malého oddílu):	
1. Martin Míxa - vůbec	Kunratice u Prahy 168
2. Miroslav Kloss - kaj	1, Soukenická 88
3. Antonín Malý - sandy	6, Tychonova
4.	

NOGLEŽNÉ na chatách se SNIŽUJE o 3.-Kčs při př
 X) za ochotu a zvláštní úsilí máš v r. 68 prominut
 A U T O K A R S L A V O J NA H O R Y jezdí od zpe
 pátek v 16.00 z ním. Republiky. P R I H L Á S

osobnost	bydli	
1. Bartoš Luděk	7, Valtěrní 19	17
2. Bensch Michal	2, Křikonošská 2	17
3. Banchová Marcela	2, Křikonošská 2	17
4. Beneš Vilém	4, Ke Kříži 46	
5. Bláha Svatopluk	7, Čechova 5	17
6. Bláhová Blanka	7, Čechova 5	17
7. Borovan Pavel - Budul	5, Svátostá 17	
8. Brady Zdeněk	4, Pujmanová 1917	
9. Burgermeister Jan - Balu	1, Pařížská 28	6
10. Brousek Jan - Zub	2, Rojskova 13	25
11. Čáslá Anna - čámina	5, ~~Křikonošská 2~~	64
12. Černý Jiří - čanka	5, ~~Křikonošská 2~~	54
13. Čech Petr - gatam	5, Kobrova 11	54
14. Černák Bojan - jakub	2, W. Pireka 40	25
15. Červenková Zdena	5, Na provaznici 2	54
16. Daneš Jiří - hakin	6, Veľvaeská 53	14
17. Debrátová Maria - nina	5, Ostrovského 3	
18. Dohnalová Jana	7, Ovencecká 35	
19. Doudk Lubor	10, Šrobárova 40	72
20. Doudková Věra	10, Šrobárova 40	72
21. Hlaváč Jiří - ořval	4, Jaurisova 2	43
22. Hlavčkovský Přemysl	10, Hradešinská 15	25
23. Illner Michal	3, V horní strance 12 7	
24. Illner Pavel	3, V horní strance 12 7	
25. Illnerová Helena	3, V horní strance 12 7	
26. Jechová Vendulka	3, Slázká 107	7
27. Jelen Věra - safes	1, Vojtěšská 7	2
28. Jirák Petr	4, Na květnici 17	4
29. Kadlčíková Klára	4, Na květnici 17	4
30. Kalista Jan	4, Michelská 1207	
31. Kalista Eva	4, Michelská 1207	
32. Konec Josef	9, Nad rch. školou 5	
33. Kosulická Dagmar - dáda	1, Jungmannova 5	2
34. Křižner Boh. - florján	4, Na panináci 2	4
35. Kohoutová Helena	5, Ptenská 101	5
36. Kopáček Boh. - bob	4, Na panináci 109	4
37. Kos Jan	6, Sedlec, Roztocká 33	
38. Kotík Michal - kotě	10, Jiříní III 14	7
39. Král Jiří	1, Jiříní 10	2
40. Král Mírko	7, Trojská 299	8
41. Králová Jana	7, Trojská 299	8
42. Kratochvíl Jiří - styda	2, Americká 2	21
43. Kučera Jan	5, Na doubkové 8	5
44. Kučera Pavel	5, Na doubkové 8	5
45. Kučerová Jarmila - jožka	4, Humpolecká 16	
46. Kučera Karel	6, Národní obrany 1	
47. Kučerová Marta	4, Nad studánkou 9	42
48. Lášek Milan	Černošice, V dubině 101	
49. Ledererová Eva	6, Západní 19	31
50. Ledererová Jana	6, Západní 19	31
51. Lajsal Jan - selim	5, U nesycky 7	51
52. Lajsal Vojtěch - hasan	5, U nesycky 7	51
53. Louda Ladislav - safes	4, Na Chodovci 132	
54. Mack Zdeněk	4, Novodvorská 1093	
55. Marek Petr - pym	3, Ondříčková 30	27
56. Masák Petr - bongo	3, Ondříčková 30	27
57. Matějček Milan	1, Ujezd 46	53
58. Matoušek Jaroslav	4, Těhlá 497	
59. Mertlík Jan - jánoš	2, Myslíkova 32	21
60. Michl Alex. - boban	2, Budečská 18	25
61. Měhlavský Jiří - tyčkus	4, U sov. školy 1 43	
62. Navrátil Vlad. - mayška	5, Zápova 20	54
63. Pačes Tomáš - pacik	4, Pujmanová 1503	